

Fecske

A HELYI KÖZÖSSÉG HÍREI

Az egyre inkább tavasziasnak mondható időjárás lehetővé teszi számunkra a „kinti” munkálatok elvégzését, a téli időszakban kialakult feladatok tervszerű teljesítését.

Többek között:

- a sportcsarnokhoz vezető utat töltöttük fel sóderrel

- a viharos erejű szél által kidöntött fát és gallyakat takarítottunk el közterületekről

- szemétgyűjtést szerveztünk intézményeink - az iskola, óvoda, színházterem, kultúrotthon, nyári színpad és környékeiket takarítottuk fel.

Ezt az akciónkat természetesen folytatjuk az utcákban is, kihasználnám az alkalmat és megkérném lakosainkat,

hogy társuljanak környezetünk megvédésének érdekében tett lépéseinkhez - gondoljunk a jövő nemzedékére! Előre is köszönjük!

- elkészültek azok az információs fatáblák, melyek elkészítésére-kidolgozására sikeresen pályáztunk a Tartományi oktatási, jogalkotási, közigazgatási és nemzeti kisebbség-nemzeti közösségi titkárságnál. Ezáltal 4 darab táblát helyeztünk ki, és pedig:

a Helyi közösség épülete, a kultúrotthon, az iskola és a színházterem elé.

Juhász Attila

AZ IZIDA HÍREI

“A felebaráti szeretet egyenlők közti szeretet: csak hogy egyenlőként sem vagyunk mindig egyenlő helyzetben; emberek lévén, mindnyájan segítségre szorulunk. Ma én, holnap te. De ez nem azt jelenti, hogy az egyik ember tehetetlen, a másik meg életerős. A tehetetlenség mulandó állapot; az viszont állandó és közös képességünk, hogy felkeljünk és megálljunk a saját lábunkon.”

Erich Fromm

Újév, újkezdet, lehetőségek és újult erő! Mint mindenkinek nekünk az Izida egyesület tagjainak is vannak újévi fogadalmai miután visszatekintettünk a mögöttünk álló 356 napra. Megkell jegyeznem, hogy

mi szívesebben tervezünk de csak rövid távra. Gondolatok jelennek meg bennünk amik tele vannak lehetőségekkel és, ami feltölt minket vagy éppen lemerít. Ha kitalálunk valamit vagy megtervezünk valamit, a megvalósítást mindig egy gondolat előzi meg, éppen ezért a gondolatok a legfontosabbak. Bennünk is megfogalmazódnak újévi fogadalmak, valószínűleg nem vagyunk teljesen elégedettek az életünkkel sokszor tudjuk, hogy sokkal többre vagyunk képesek és változtatni szeretnénk rajta. Egy

dologban azonban nem szeretnénk változtatni, az a BARÁTSÁG. A barátság, az összetartozás érzése ami körülvesz bennünket az Izida egyesület épületén belül és körülötte. Érezzük, hogy szükségünk van egymásra, az egymásnak nyújtott szeretetre az egymásra figyelemre. Programjaink ebben a szeretetben, barátságban múltak el eddig is, és szeretnénk a jövőben is ugyanezt érezni. A 2016-os évet is együtt vártuk, év eleji programok, műhelyek is együttértésben teltek el, a farsangi hangulat is megmozgott bennünket és természetesen a Valentin napi programokban is részt veszünk. Mindenkit szeretettel várunk a foglalkozásokra melyet az Értelmi fogyatékos személyek érdekeit védő egyesületek Vajdasági társulata támogat pályázat útján. (Savez organizacija za pomoć MNRO AP Vojvodine). Működik a kreatív műhely ahol üveg- és selyemfestés, szövésvarrás, hímzés oktatása folyik. A színjátszó csoport is aktív, alkalmi programokat tanulnak be az egyesületet látogatók és tanácsadó, terápiás és társadalmi-oktatási tevékenység is bele van foglalva a foglalkozásokba.

P.J.

A GAZDAKÖR HÍREI

A most már közismertté vált, Disznótoros hagyományápoló, „íz világ régi módon” az elődeink által használt receptek, most is nagy sikert arattak. Mindent úgy, mint régen, a májlevestől, a hájas kiflivel koronázva, majd aranyérmes borunkkal megsegítve az emésztést, a nagyon jó hangulatunknak meg lett ágyazva. A nagyszámú vendégsereg, megígértette velünk, hogy jövőre is ilyen szervezett felállásban újra találkozunk. Ezzel a rendezvényünkkel zártuk, november végén, az egyébként sok gonddal és munkával telt 2015-ös gazdasági évet.

A „papír, ceruza”, nem mutatta meg miután digitronnal összegeztük, vagyis, szoroztunk, összeadtunk, kivontunk, ha kellett osztottunk is. Sajnos, hogy a befektetéssel nincsenek olyan beszélő viszonyban az eredmények, mármint a nyomott felvásárlási árak, az energia, a nyersanyagok, az amortizáció, tehát az újratermelési költségek és a „munkabér” (ki gondol(hat), ma már rá), hogy „boldogok” legyünk. Amúgy a lehetőségekhez mérve elégedettek vagyunk.

Most viszont, újra reménykedhetünk, mint a föld-

művesek mindig (a politikusok csak erre biztatják őket), és szerdaesténként megpróbálunk új technikai és tudományos ismeretekre szert tenni, hogy a kísérleti parcellákon alkalmazott fortélyokkal, hasonló hozamokat, eredményeket érjünk el eredményesebb termelés és gazdaságosság céljából.

Újabb szárazság és hőségtűrő vetőmagok beszerzésére összpontosítunk. Nagyon úgy néz ki, hogy az elkövetkező vegetációs periódusban ilyen időjárásra várhatunk, ha pedig lesz csapadék, az nem akkor fog esni, amikor a legszükségesebb. Az előrejelzések, igaz, nem túl öröndetesek, de a temerini borok versenyén a Gazdakör bora (ami amúgy gondúzó is), már megint aranyérmes lett, borászunk jóvoltából. Most már készülünk a Mátyásnap ma már hagyományos, helyi borkóstoló megtartására, amit február 27.-re szervezünk.

Reméljük, hogy mint, mindig, most is közmegelegedéssel fogják nyugtázni a szervezők törekvéseit.

O.K.

KÖZÖSSÉGI HÍREK

Az ipari park új beruházója a Ravago Chemicals a hideg téli napoktól függetlenül nagy erővel építkezik. Az építkezés befejezését nyár elejére tervezik, ugyanis idén már megkezdte munkáját a cég. Kezdeti fázisban 15 embert terveznek foglalkoztatni és esetleg a későbbiekben bővíteni.

Kultúregyesület hírei

A támogatásokról 2015-ben

A Kultúregyesület 2015-ös évéről beszélgettünk Kerekes Zoltánnal, a Kultúregyesület koordinátorával

Sikeresség szempontjából milyen évet zárt a Bácsfeketehegyi Művelődési Egyesület 2015-ben?
2015-ös évet sikeresnek ítélem meg munkásságunk

Gábor Alapkezelő Zrt.-t és a Szekeres László Alapítványt, akik az elmúlt években pályázati úton kimagasló támogatásban részesítették egyesületünket. A hazai támogatók közül a Tartományi titkárságok és az MNT rendelkezik évi rendszeres kultúrtámogató programokkal.

szempontjából.

Nagy sikerként könyvelem el, hogy nagyon sok programot valósítottunk meg, számos rendezvényen vettünk részt, előadásokat szerveztünk a Színházteremben, találkozók és táborok házigazdái voltunk, vendégszerepeltünk itthon és külföldön is, masszóval zajlott az élet az egyesületben.

A működéshez szükséges anyagiakat hogyan sikerül biztosítani?

A működéshez szükséges anyagi eszközök egyrészét a kishegyesi községi költségvetésből fedezzük, másrészt pedig pályázati pénzekkel próbáljuk pótolni. Az anyaországi és hazai támogatások nagy segítséget nyújtanak számunkra, mely által egy – egy program teljes vagy részleges költségét le tudjuk fedni. Itt megemlíteném a Bethlen

A támogatások közül melyiket emelnéd ki, mint legfontosabbat a 2015-ös évben?

Ha már ki kell emelni akkor talán elsőként a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.-t és a Szekeres László Alapítványt említeném, összesen 900.000 forintos támogatásban részesítették Egyesületünket pályázati úton. Ebből az összegből megvalósíthattuk a hagyományos Kuntáborunkat, Szüreti és Tamburafesztivált, 230-as jubileum megszervezésének részki költségét, valamint a

bácsfeketehegyi magyar néptáncosok szakmai támogatásához sikerült hozzájárulni. Ez utóbbi projekt a szabadkai Talentum Tehetséggondozó Művészeti Egyesülettel karöltve valósult meg. Valamint nem utolsósorban egy infrastrukturális beruházásra is sor került a Kultúrotthonban, mégpedig a Kultúrotthon fafelületeinek karbantartását tudtuk ezen pályázati pénzekből finanszírozni.

Engedelmeddel kiemelném még az MNT támogatását melynek segítségével a színházunkba új fénytechnikai eszközöket (dimmer) tudtunk vásárolni.

cosok ahol 3 korcsoportban folyik a munka, az óvodások, az alsósok és a felsősök csoportjában, de itt vannak a kézművesek, valamint a Soma színjátszó Társulat. Szeretném kiemelni, hogy számunkra minden szakörünk működése, munkája nagyon fontos és biztatni szeretnék minden bácsfeketehegyit, hogy vegyenek részt a munkában, segítsék az egyesületünk munkáját azzal, hogy látogassák a rendezvényeinket és akár a foglalkozásokban is aktívan résztvegyenek.

Az Egyesületnek milyen tervei vannak 2016-ra?

Tisztújítással indítsuk a 2016-os évet. Folytatva a régi hagyományokat bálakat, koncerteket szervezünk – tarkítva ezzel a faluban való kulturált szórakozás lehetőségét, az évente ismétlődő rendezvényeink megszervezése mindenképpen

Jelen pillanatban milyen szakkörök működnek az Egyesületen belül?

Az Egyesületen belül működő szakköröket felsorolom, remélem nem hagyok ki egyet sem, Versmondók, Tamburások, bábszínjátszók, néptán-

fő céljaink közé tartozik, mert hát ami szép és jó azt meg kell őrizni és tovább kell vinni. Gondolok itt a Podolszki megemlékezésre, falunap, meggynap, Nagykunsági alkotótábor, szüreti ünnepség, TamburaFesztivál, karácsonyi műsor.

Amennyiben sikerül más pénzforrásokat felkutatva anyagiakhoz jutnia az Egyesületnek, szeretnénk új programokkal is előrukkolni.

N.Z.

PÁLYÁZATFIGYELŐ

Rövid lejáratú projektek támogatása Vajdasági AT területén

Kiíró intézmény: Tudományos és Technológiai Fejlesztési titkárság

Beadási határidő: 2016. Március 31.

TUDOMÁNYOS ÉS TECHNOLÓGIA PROGRAMOK TÁMOGATÁSA (CIVIL SZERVEZETEK)

Kiíró intézmény: Tudományos és Technológiai Fejlesztési titkárság

Beadási határidő: 2016. Március 01.

TEHETSÉGES EGYETEMISTÁK ÖSZTÖNDÍJAZÁSA

Kiíró intézmény: Tudományos és Technológiai Fejlesztési titkárság

Beadási határidő: 2016. Március 12.

HOSSZÚTÁVÚ Tudományos és Technológiai Pályázatok FINANSZÍROZÁSA 2016 és 2019 közti projektciklusban

Kiíró intézmény: Tudományos és Technológiai Fejlesztési titkárság

Beadási határidő: 2016. Április 01.

„Alkalom az első esélyre”

Kiíró intézmény: Tudományos és Technológiai Fejlesztési titkárság

Beadási határidő: 2016. Április 01.

NEMZETKÖZI EGYÜTTMŰKÖDÉSI JAVASLAT ELŐKÉSZÍTÉSÉNEK RÉSZFINANSZÍROZÁSA

Kiíró intézmény: Tudományos és Technológiai Fejlesztési titkárság

Beadási határidő: 2016. december 01.

TUDOMÁNYOS KONFERENCIÁK SZERVEZÉSÉNEK RÉSZFINANSZÍROZÁSA

Kiíró intézmény: Tudományos és Technológiai Fejlesztési titkárság

Beadási határidő: 2016. december 01.

ÚJ TECHNOLÓGIÁK BEVEZETÉSÉT ÖSZTÖNZŐ TÁMOGATÁS

Kiíró intézmény: Tudományos és Technológiai Fejlesztési titkárság

Beadási határidő: 2016. december 01.

KÜLFÖLDI Tudományos KIÁLLÍTÁSOK LÁTOGATÁSÁNAK FINANSZÍROZÁSA

Kiíró intézmény: Tudományos és Technológiai Fejlesztési titkárság

Beadási határidő: 2016. december 01.

Szubvenciók és támogatások odaítélése turisztikai fejlesztési projektekre 2016-ban

Kiíró intézmény: Tartományi gazdasági, foglalkoztatási és a nemek közötti egyenjogúságért felelős titkárság

Beadási határidő: 2016. Március 31.

Családon belüli erőszak áldozataivá vált nők foglalkoztatására

Kiíró intézmény: Tartományi gazdasági, foglalkoztatási és a nemek közötti egyenjogúságért felelős titkárság

Beadási határidő: 2016. október 30.

Kishegyes község jövőre 616,7 millió dinárból gazdálkodhat

2016-ban majdnem 617 millió dinárból gazdálkodhat Kishegyes. A Községi Képviselő-testület idei utolsó ülésén, tegnap egy tartózkodó szavazat mellett fogadták el az ideinél 1,89 százalékkal nagyobb büdzsét. Kinevezték az új, községi hatásköröket betöltő kommunális vállalat, a Komunal Kishegyes Kft. megbízott igazgatóját Kormányos Levente személyében, aki eddig a kishegyesi Kis Kommunal vezetői tisztségét töltötte be. A vállalat, akárcsak a bácsfeketehegyi Eko Komunal, beolvad az új községi közvállalatba. Ez a cég lesz a felelős január elsejétől a község mindhárom településén a vízellátásért és egyéb kommunális szolgáltatásokért. (Vajdaság MA)

További információért keresse fel irodánkat!

Minden munkanapon 07,30-14,30 között, forduljanak hozzánk bizalommal, segítséget nyújtunk az Ön által érdekelt

pályázatok elkészítésében! Helyi Gazdasági Fejlesztési

Iroda (KLER)

Pályázatfigyelés, Tanácsadás, Pályázatírás.telefon:

024/730-010, 106-os mellék, 024/731-422

e-mail: klermaliidjos@gmail.com

A REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG HÍREI

Ami egyházközségünk életét illeti, itt most még az elmúlt év eseményeiről szeretnék röviden beszámolni.

A karácsonyi ünnepkör határozta meg az egyházi eseményeinket. 2015 december 20-án, advent negyedik vasárnapján a délelőtti istentiszteleten ismét vendégünk volt a szabadkai Dalkötő leánykórus. Ugyanezen a napon délután megtartottuk a hagyományos gyermek istentiszteletet. Közel félszázan vettünk részt ezen az alkalmon. 1600 hagyományos fonott kalács készült erre az alkalomra és 350 édesség csomagot osztottunk ki a gyerekeknek. A

tünk részt ezen az alkalmon is. Nem szabad elhallgatnom azt a tényt sem, hogy a létszámhoz hozzájárult a helybeli általános iskolával már korábban is jól működő, és a Feketics Művelődési Egyesülettel

karácsony első napi ünnepi istentiszteletünket felvételről közvetítette az Újvidéki TV. Sokan vet-

kibontakozófélben levő kapcsolatunk.

Január 10-én, az istentisztelet után egy régi hagyományt tisztelve és folytatva, a presbitérium köszöntötte a lelkipásztort névnapja alkalmából. A szerény vendéglátást jóhangulatú társalgás követte. Ilyen jellegű alkalmakra is szükség van időnként, mert egyértelműen közösségformáló és megtartó ereje van.

Orosz Attila
lelkipásztor-esperes

SPORT

ASZTALITENISZ

A feketicsi asztaliteniszező gyerekek ismét sikeresen vettek részt a topolyai "Gladiolusz" ping-pong tornán. A topolyai klub meghívásának eleget téve **Kerekes Zsóka** és **Kerekes Dávid** vett részt, képviselte a feketicsieket. A december hó végén megrendezett versenyen több mint 50 diák vett részt Topolya községből, ahol

Zsóka 3. míg Dávid 4. helyezést érte el. A többi diákunk más elfoglaltság miatt nem tudott elutazni Topolyára.

A következő verseny január 27-én lesz Topolyán, majd Kiskunhalasra szeretnénk eljutni, hogy külföldi versenyeken is részt vehessenek gyerekeink. Reményeink szerint ezekre a versenyekre el tud jutni minden ping-pongot kedvelő diákunk.

b.

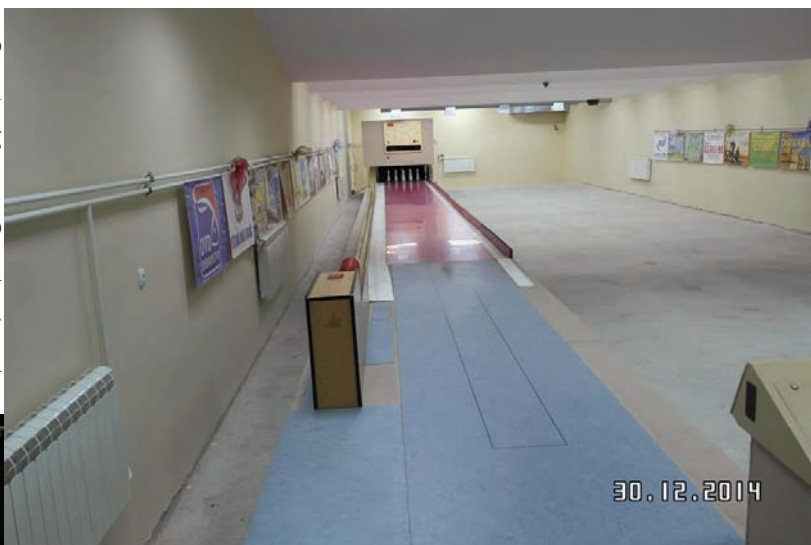
TEKE

Új sportlétesítménnyel bővült Bácsfeketehegy, mégpedig a több évtizedes múltú kuglizás válik ez által újra lehetővé.

A beruházás értéke meghaladja a 7 millió dinárt, mely eszközöket a Vajdasági Tartományi Nagyberuházási Igazgatóság biztosított.

A bácsfeketehegyi kuglizók egykor szép eredményeket értek el, ezért tervezik ezen sport újjahonosítását a településen. A tekeklub nagy múltra tekint vissza, a Jadran

tekecsapat 7 évvel ezelőtt jött létre és a második Vajdasági ligában játszanak. Eddig tekepálya hiányában Verbászra jártak edzeni. Az új bácsfeketehegyi tekeklubot egy versennyel nyitották meg,

melyet egy verbászi csapat nyert. Jó hír a helybeliek számára, hogy a tekézés ingyenes lesz Bácsfeketehegyen.

ÓVODÁS HÍREK

Amikor a gyermekszemek még szebben ragyogtak

A decemberi hónap az óvodában sok szép eseménnyel volt tele. December elején bábelőadást néztek a gyerekek, Ugri meg Bugri címmel, a könyvtár szervezésében.

December 4-én a Mikulás besurrant óvodánkba és banános csokikat rejtett a szépen kitisztított, sorba rakott kiscipőkbe. A gyerekek meglepődve, tágra nyílt szemekkel fedezték fel a csokikat a Helyi Közösség jóvoltából.

December 8-án a Zöld Dombok, Kerekes Zoltán és Nagy Zita, előadást tartottak a környezetvédelemről. Fő támogatók: Tartományi Településrendezési, Építési és Környezetvédelmi titkárság volt. A gyerekek is bekapcsolódtak a beszélgetésbe és ajándékba, újrahasznosított anyagból készült füzeteket kaptak. A Helyi Közösség munkásai két szemetesládát helyeztek el az óvoda udvarában.

December 16-án a Gyermekmisszió „Ha egyet befogadsz” címmel bábelőadást tartott óvodánkban, Halász Sámuel szervezésében. Az előadás után átadták az angol gyerekek ajándékát, aminek legjobban megörültek, mert telis-tele volt sállal, kesztyűvel, tisztálkodási szerekkel, rajzfelszerelésekkel és egyéb meglepetésekkel! Köszönjük.

A Hestia meglátogatta óvodánkat és saját készítésű párnákat és labdákat ajándékoztak a gyerekeknek. Alkalmi műsorral köszöntük meg a sok hasznos ajándékot, ahol Juhász Attila a Helyi Közösség titkára és Mohácsi Zoltán a Község elnökhelyettese is jelen volt.

December 18-án egy szép délelőttöt töltöttünk el az Izidában. Kishegyesi és szeghegyi barátainkkal érkezünk, sok-sok édességgel, az igazgatónő és pedagógusunk kíséretével. A község óvodásai alkalmi műsorral kedveskedtek. Ők megvendégeltek bennünket és versekkel, dalokkal köszönték meg az ajándékokat. Körbe jártuk az Izida termeit, megnéztük alkotásaikat. Végezetül közösen énekeltük el a Téalapó Téalapó című dalt. Örülünk, hogy mindannyian jól éreztük magunkat.

Decemberben Sveti Nikola-t is megünnepeltük és ez alkalmából a gyerekek mandarint kaptak.

December 19. Karácsonyi vásár.

A gyerekek szüleikkel együtt az óvodai alkotóházakban sok szép csillogó-villogó karácsonyi dísz készítették, melyeket a Kultúrotthonban, a Karácsonyi Kirakodó

Vásárban értékesítettünk. Nagy örömmel árultunk. A Pannon tv-nek beszámoltak élményeikről. Mindenkinek Boldog Ünnepeket kívántak.

Mint minden évben, most is feldíszítettük a „Gyerekek fenyőjét” a falu központjában. Saját készítésű díszekkel ékesítettük és ezért a Helyi Közösség banános csokikat ajándékozott az óvodásoknak.

A Téalapó december 22-én 115 gyermeknek szerzett örömet megjelenésével és ajándékaival. Dalokkal és versekkel köszöntük meg a csomagokat. Köszönjük a támogatóknak, kik hozzásegítettek, hogy a gyermekszemek még szebben ragyogjanak. A gyerekek Téalapócsomaggal és egy tábla csokoládéval mentek haza. A csokoládét a Helyi Közösség adományozta.

Adományozók: Helyi Közösség, Small-Steps Kishegyes, NAM totaltech Kishegyes

Tonči fatelep Bácsfeketehegy
Burekdžinica Simonyi Szeghegy
H.T. Kishegyes
D.O.O. Kishegyes
Giljen Bácsfeketehegy
Montel Kishegyes
Big Chick Kishegyes
Čik-prom Kishegyes
Braća Végso Zoltán Bácsfeketehegy

Pán Péter Óvoda

A FECSKE FENNÁLLÁSÁNAK 11-IK ÉVFORDULÓJÁT ÜNNEPELTÜK

A tavalyi év végén nyílt rá lehetőség, hogy megünnepeljük településünk havilapjának, a Fecskének a létezését, illetve annak az évfordulóját, hogy 11 évvel ezelőtt napvilágot látott ez a mára már szép küllemű, tetszetős lappá fejlődött havi újság. Az ünnepségen a lap jelenlegi és egykori munkatársain, tudósítóin kívül jelen voltak a Helyi Közösség és a Községi Képviselő Testület elöljárói, a kishegyési Szó-Beszéd munkatársai, valamint a Zöld Dombok környezet és közösségfejlesztési szervezet vezetőségi tagjai és nem utolsósorban a média képviselői. Ezúttal is az a tisztesség ért, hogy ebből - igaz nem jubiláris évfordulóból - én köszönhettem a jelenlévőket a Fecske szerkesztőségének a nevében. Ezt az ünnepi köszöntőt közöljük az olvasók számára rövidített formában.

Ünnepeli gyűltünk össze, méghozzá egy olyan ünnepre, amely 12 évvel ezelőtt, azokban a zimankós téli hónapokban csupán álom volt. Álom, amelyet az akkor gőz erővel tevékenykedő Zöld Dombok civilszervezet lelkes csapata álmodott meg. Álmuk alig fél évre rá némi segítséggel, útmutatással valóra vált és 2004 májusában napvilágot látott Bácsfeketehegy havilapja a Fecske. Hogy miért kapta ezt a nevet? Ki tudja már. Talán az a gondolat motoszkálhatott akkor a fejekben, hogy ez a sebesreptű, feketefrakkos kismadár településünkön is igen honos és sokak szerint, aki házának az eresze alatt, vagy istállójában fészket rak, arra a családra áldás száll. Vagy talán, mint a tavasz, a kikelet, a megújulás egyik hírnöke, amely megjelenésével örömet, reményt hoz az emberek szívébe, lelkébe. Ezt remélték, ezt reméltük 11 évvel ezelőtt az újság megjelenésétől. S azóta a településünk fecskéje jelen van az itt élő magyar családok otthonában, sőt a tengeren túlra is eljutott, akár a törekeny csontozatú, apró névadója. Viszi a településünkön és szűkebb környezetünkben zajló eseményekről a hírt, az információt, beszámol a velünk kapcsolatos dolgokról, tájékoztat, felhívja a figyelmünket eseményekre, programokra. Nekünk szól és rólunk szól. Mert a miénk, Bácsfeketehegyieké. És ne feledd! Bárhol is élsz a nagyvilág bármely szegletében, akár egy nagyváros villanegyedében, akár egy szürke kistelepülés dohos albr-

letében, ahol olykor könnyeiddel sózod vacsorádat, TE is bácsfeketehegyí vagy és a Fecske ugyanúgy a tiéd is, mert neked is szól, rólad is szól.

Tisztelt jelenlévők, kedves barátaink. Az idő bebizonyította, - esetünkben a 11 év - hogy amikor egy emberi közösség egy akaraton van hihetetlen nagy dolgokat képes megvalósítani Isten segédelmével. Mert minden bizonnyal nagy dolog ma megmaradni, talpon maradni, dolgozni, kitartóan dolgozni a lapot megtartani, fenntartani. Ezt csakis közös akarral, közös erővel lehet megvalósítani, amely nem csupán a lap munkatársainak, a lap fennmaradását elősegítő kitartó munkájának tulajdonítható, hanem mindazoknak az embereknek is, akik szerény jövedelmükből havonta megvásárolják a lapot. Tizenegy év elteltével büszkén mondhatjuk, hogy a Fecske havilap nem sülyedt szenny lappá, nem vált az összekulönbözött, más nézetet, véleményt vallók hírvivőjévé és nem utolsósorban nem vált politikai ellentáborok szócsövévé, más-más ideológiát hangoztató propaganda hadjárat eszközévé. Megmaradt Fecskének. Csak így egyszerűen Fecskének. Egy nyugodt hangvételű, nyugalmat sugárzó Fecskének.

Emlékszem, mint ahogyan 11 évvel ezelőtt a Fecske első számában az útra bocsájtás alkalmával megfogalmaztam néhány gondolatot, elvárásokat a lap arculatát illetően. "A sértegetés, a gorombáskodás nem a te műfajod, és ne feledd, a dolgok más-más megvilágításból, más szempontból egy újabb képet tárnak eléd, ezért légy körültekintő, de ne megalkuvó."

Tisztelt jelenlévők, kedves barátaink! Én személy szerint hiszek a hit megtartó erejében, ugyanakkor hiszek a közösség erejében is, amely eredményeként létrejött ez a szép küllemű, tetszetős havilap és hiszem azt is, hogy Bácsfeketehegy közössége továbbra is igényli és elősegíti a Fecske havilap megjelenését az elkövetkező 11 évben is. Úgy legyen.

Szukola Béla

HAZANÉZŐ

Az őzek.

Mindig is az egyik legizgalmasabb vadon élő állatoknak tartottam őket. Nemcsak Bambi miatt. Bár abban sem vagyok biztos, hogy ő őz volt. Talán inkább szarvas. Mert az apja, ha egyáltalán az volt, egy nagy erős agancssal rendelkező szarvasbika volt. Azt hiszem legalábbis. Szóval nem Bambi miatt.

Igazság szerint valamikor, talán az általános iskola alsó osztályában arról folytattunk komoly vitát az osztálytársaimmal, hogy a szarvas meg az őz az vajon ugyanaz-e. Én mint igazi stréber meg voltam róla győződve, hogy az őz az őz, a szarvas meg szarvas, és mindegyikből van hímnemű, tehát fiúőz meg fiúszarvas, és nőnemű, tehát lányőz meg lányzarvas. Ezzel szemben volt olyan ellenfelem, akkor legalábbis így fogtam fel, mondhatnám, vérre ment a vita, szóval volt olyan vitapartnerem, aki kötötte az ebet a karóhoz, hogy márpedig az egy és ugyanaz, azzal, hogy a lány az őz, a fiú meg a szarvas. Az őznek kis agancsa van, tehát lány, a szarvasnak nagy, tehát ő a fiú. Számára ez egyértelmű volt és világos. Az, hogy agancs nélküli őz vagy szarvas, elképzelhetetlen volt. Pláne utóbbi... Agancs nélküli szarvas? Olyan csak a mesében létezhetne, ha nem minden mesében hatalmas agancsa lenne a szarvasoknak.

(és most nagyon tudományos hangon) Azóta persze minden tisztázódott (hála a Wikipédiának természetesen):

A szarvasfélék vagy szarvasok (Cervidae) az emlősök (Mammalia) osztályába és a párosujjú patások (Artiodactyla) rendjébe tartozó család. A Kárpát-medencében ma élő két szarvasfaj közül csak a gímszarvas (Cervus elaphus) őshonos. A dámszarvas vagy dāmavad (Dama dama) betelepítéssel került a régióba, aminek pontos időpontja vitatott.

És most jön a trükk:

Az európai őz (Capreolus capreolus) (röviden csak őz) az emlősök (Mammalia) osztályának a párosujjú patások (Artiodactyla) rendjébe, ezen belül a szarvasfélék (Cervidae) családjába és az őzformák (Capreolinae) alcsaládjába tartozó faj. A fiúőz a bak, a lányőz a suta. (tényleg)

Wow!!! Minden őz szarvasféle, de nem minden szarvasféle őzfélé... Vagy valami ilyesmi...

Ma is tanultunk valamit rovatunkat olvasták :P

De, hogy miért is hoztam ezt szóba?... Autóval, buszban, netán vonaton utazva talán mindannyian boldogan felcsillanó szemmel nézzük ezeket a kecses állatokat. Az Őzeket, hogy pontos legyenek. Legalábbis gyermekkorunkban. Szüleink,

nagyszüleink biztosan nem felejtik el egyetlen alkalommal sem, hogy felhívják rá a gyerekek, legjobb és régvolt esetben ugye a mi figyelmünket rájuk. És a mostani gyerekeknek minden joguk megvan az öröme, hisz állítólag annyi őz van a határban, mint már nagyon régen nem. Lehet örülni nekik. És tényleg...

A másik ok amiért szóba hozom őket, egy ma délelőtti beszélgetés, aminek során egyik nagybátyám elmesélte egy régi emlékét. Az egész úgy kezdődött, hogy valamelyik szállásnál (ő még ma is tudja, hogy pontosan melyiknél) sétálgattak a testvérével, amikor lövésekre lettek figyelmesek. Azonnal elindultak a hangok irányába, majd hamarosan oda is értek a tett helyszínére, ahol egy letakart rendszámtáblájú terepjáróra lettek figyelmesek, ami egy megsebesített őz felé közelített, azonban a nem várt vendégektől megriadva, otthagyták az állatot és elhúztak valamerre

Verbász (mi volt Titov Vrbas magyar neve? Titó Verbásza?) irányába. Hőseink vállukra vették a haladók állatot, ami így útközben lehelte ki lelkét, útban a "Zadruga" felé, majd a faluba is. Természetesen, ha már van egy kilőtt őzed, mit csinálsz vele? Szétosztod a legközelebbi hozzátartozóid között. Így is lett, három részre szétosztották a húsát. Eddig rendben is volt a dolog. Viszont a helybeli pártvezér megvádolta hőseinket, mondván, hogy szerinte ők ölték meg szerencsétlen állatot. A védekezés csak ennyiből állt: "Idefigyeljen! Nem mi öltük meg ezt az állatot, de ezután, amikor csak látok egyet, biztosan hazaviszem, hogy igaza legyen!" Az ígéretüket persze nem tartották be. Ezt én mondom, mert tényleg nem.

AKKOR GONDOLKOZZUNK...?

A hazudozásról, avagy mindig a pénz uralkodik!?

Mindenki legalább egyszer, (óránként, napon-ta, évente... életében) nem mond igazat. Szerintem, ez nem is bűn, vagy legalább is nem mindig. Mivel, van olyan esetek (is), amikor éppen a nyers igazság károsabb lenne, mint egy-egy enyhe, jótékony kikerülése. Az, hogy a „felsőbb”, gazdagabb körökben, mi a csodának lettek olyan gondosak az „alsóbb” körökben kényszer(élet)pályán élő polgárokkal szemben, azt nem értem.

Nem értem, hogy miért vágják maguk alatt a fát (pedig a nóta is azt mondja, hogy ne vágj ki minden fát... inkább pihenj egy fél órát), mivel, ha a szegényeknek nincs eszközük (pénz), amivel részt vehetnének az a befektetett munkájukkal arányosan az áru(k) körforgásában cseréjében, az csak nekik lesz rossz.

Kezdeném, csak, hogy bebizonyítsam, azzal a hazudozással, amit már igaznak könyveltünk, hogy a fosszilis energiaforrások (szén, kőolaj, földgáz) fogytán van és ezért, meg a gazdasági törvények hatására (kereslet-kínálat) meg kell, hogy dráguljon. Akkor meg manapság mi az ami miatt a csúcsár ötödéért is lehet kőolajat vásárolni a világpiacra (máshol nincs is, pedig hát Isten ajándéka)? Kiborult a bilike, mert, hogy a már állandóan főbűnös Iszlám Állam lenne mindenért, az előbbi dolgokért is a felelős? Legyen, pedig szerintem ez s a pénzesek (vallásuktól függetlenül) a „bűnösök”. Tehetik, még vállalhatják is, mivel az erkölcs(telenség), náluk se nem mérce, se nem alap, az életükhöz, és annak lebonyolításához. Ők más mértékkel mérnek, élnek. Van rá megfelelő mennyiségű pénzük. Megtehetik. Mi lesz a többivel? Mi lenne, mi kellene, hogy legyen? Ha naiv, buta, bedől a médiák propagandájának, esetleg valamilyen politikai marketingnek köszönve még pénzt is kap, hogy boldogan szenvedjen...., ja amúgy most van kőolaj, vagy nincs kőolaj. Mellesleg, gáz is van, vagyis gáz van!

Igen gáz van, vagyis baj van. Baj volt már régebben, amikor csak azt „prédikálták”, a szó szoros értelmében, a mindenkori rendszereket kiszolgáló egyházak (ha nem hiszik, a történelemben, sajnos naivan, mint pozitívum van leírva, ha már írva van, akkor, mint minden „írás” igaz), hogy akiknek, van, azoknak jár. Igen, és ez megkérdőjelezhetetlen volt. Később a polgári demokráciában, az volt a mese, hogy akinek nincs, annak nem is kell, mert másnak van. Az átkosban elhitették velünk, hogy nekünk is járhatna, mivel, hogy a törvény szerint egyenrangúak vagyunk, de ha nincs, akkor, kuss. Ma a „demokráciában”, ami minden jól elolvasott tankönyv után anarchia, de hát, ez felel meg az uralmat kiszolgáló médiatulajdonosok rezsimszorgálásának.

Mi pedig, a nép, az Isten adta nép (Petőfi) tűrünk, a

médiának köszönve balgán, esetleg ha levesznek valakit a képernyőről, azon felhőrdülünk, majd elhallgatunk, mint az éjbogár, aki neki megy a falnak (ez meg Arany). Ez továbbra is így lesz. Így, pedig ez még a pénznek sem felel meg, mivel, mint áru, ami mindenre cserélhető, még szeretetre is, (hiánya meg nem pótolja), elveszti szerepét, és akkor mint ahogy már velünk is megtörtént, sírva nevettük magunkat halálra (Móricz/Hétkrajcár) milliárdjaink értéktelensége miatt.

Sok dolgot hazudnak, hazudtak még nekünk, mint az ózonlук, a globális felmelegedés, hogy ne is folytassam, de erre a felmelegedésre azért úgy, magyarázólag kitérnék. Igen ma mindent megmagyaráznak, még azt is amit tudunk és nem kell. Így ez a

magyarázat nem nézi hülyének az embereket, mivel választ szeretne adni, és nem lenézni az idefigyelő olvasót. Akkor kezdem: Először is megmagyarázták, hogy elfogy a már ismert(ismertetett) energiaforrások zöme, újakat és drágábbakat kell találni. Igen ám, de ha nem is hiszük, pedig azt valljuk, Isten bizony van. Igen és gondoskodik rólunk. Ha már nincs tüzelőnk, akkor legalább ne legyen hideg. Na, ezért lenne, vagyis lesz a globális felmelegedés, mivel, akármilyenek is vagyunk, szeret bennünket, meg Ő felelősséggel tartozik azok felé, akiket teremtett... Erre is van a pénznek válasza. Gondoljunk az utódjainkra. Minek? Ki látott eddig elégedett örökös?, igaz nem is kérdezték meg soha tőle (ha van olyan akitől igen, az ne jelentkezzen), mit is szeretne örökölni/kapni.

Ilyen szürke, letargiás, nem szezonális időben, ködös (minden szempontból) időben mit vártak felemelőbbet, de ezen akkor gondolkozzunk.

Bíró Csaba

CSALÁDFAKUTATÁS BÁCSFEKETEHEGYEN

Egy bizonyos életkor után általában az emberek elkezdnek érdeklődni őseik iránt. Régen tanyázások, névnapok, disznótorok alkalmával főleg helyi vagy családi témákról beszélgettek öregjeink. A televíziózással megnyílt a világ, megváltoztak a témák. A családi történetek háttérbe szorultak, sok helyen elfelejtődtek. A számítógép, az internet a korlátlan lehetőségeivel manapság szinte minden házban ott van és a böngészések a világhálón elkerülhetetlenek. Jan Boerrigter, holland nyugdíjas elektromérnök, 10 évvel ezelőtt a Haza-21 holland program segítségével elkészítette a menyé Végh, Braskó, Bertók és Bácsi családfáját a helyi irodában és a bácsfeketehegyi református egyházban található anyakönyvek alapján. Haza-21 program lehetőséget biztosított térképek készítésére is. Így számos régi térkép, régi névsor és a Google szatelit-felvétele alapján egyedülálló térkép-sorozat készült Bácsfeketehegyről. 1785-től napjainkig követhető a falu fejlődése. Minden háznak külön oldalán megtalálhatók azok a személyek, akik abban a házban laktak a régi névsorok alapján, vagy megjelentek valamilyen anyakönyvi bejegyzésben. Jelenleg a teljes a bácsfeketehegyi házassági anyakönyv van e programba beiktatva 1785-1920-ig. Szülők neve, házasulandók életkora és lakóhelyeik alapján visszakereshetők az itt letelepedett ősök, rokonok:

<http://home.kpn.nl/boerrigt/Feketehegy.html>

A honlap alapnyelvezete holland, de számunkra elérhető német nyelven némi magyar szöveggel. Böngészése nem ütközik nagyobb nehézségekbe, mert pár általában ismert német szón kívül az adatok magyarul vannak írva, néha

régi helyesírással. A honlap első oldalán, lejjebb, "zu die Datei-a fájlok" fehér négyzetére kattintva nyílik a következő oldal hat sárga négyzettel, melyek megnyitásával juthatunk az adatbázisokhoz:

"Übersicht von Familiennamen" sárga négyzetre kattintva személyek után lehet kutatni. A vezetéknév a kezdő betűjük alapján kereshetők ki és megnyitásával találhatóak az azonos vezetéknévű bácsfeketehegyiek. Megnyitva egy-egy ember adatlapját a személyi adatok mellett megjelenő „Google maps” négyzet megnyitásával beazonosítható, hogy ő hol is lakott régen. "Unternehmen und Rechtspersonen" a cégek, vállalatok és vállalkozók névsorát tartalmazza. "Galerie der Personen" fényképtár személyekről "Galerie der Gebäude" fényképtár épületekről "Galerie der Gräber" fényképtár síremlékekről "Gebäude und Gräber" adatbázis a utcákról és házakról. Az utcák elnevezésére kattintva megjelenik minden ház a házszámával. Kinyitva a házak oldalait, rátekinthetünk minden olyan személyre, akik adatai ahhoz a házhoz kötődnek. És e személyek neveire kattintva újabb oldal nyílik meg, ahol az ő összes adatai az adatbázisból összegezve vannak. A honlap bár máris rengeteg adatot tartalmaz, még nem teljes. A további adatok feltöltése folyamatban van.

A honlap elérhető a bácsfeketehegyi www.feketics.com oldalról is CSALÁDFAKUTATÁS BÁCSFEKETEHEGYEN cím alatt is.

S.O.

CIPŐSDOBOZBA ZÁRT SZERETET

Örömről szolgál, hogy immár második éve nagyobb mennyiségben kapunk cipős doboz ajándékot

a gyermekek számára. Megtiszteltetésünkre szolgált, hogy községünkben több állami intézményben is fogadták karácsonyi műsorunkat és az ajándékokat.

A „Gyermekmisszió” nyolc önkéntes bácsfeketehegyi fiatallal készítette elő és vitte színre idejükből bábműsorunkat, melynek címe: „Ha egyet befogadsz...” Mai történettel ötvözve mutatuk be a karácsony lényegét, Jézus megszületését. Mit jelent valakit befogadni Jézus nevében, és mit jelent magát a Megváltó Jézust a szívünkbe fogadni? A bábműsor után rövid ismétlés, majd tanítás következett, és több helyen a gyermekek is készültek

énekekkel, verssel. A bácsfeketehegyi óvodában közösen csendült fel a „Mennyből az angyal” című ének.

Összesen 770 csomagot osztottunk szét gyermekeink

között községünkben: a Pán Péter Iskoláskor Előtti Intézményben Bácsfeketehegyen, Szeghegyen és

Kishegyesen. A bácsfeketehegyi és kishegyesi Általános Iskola 1-4 osztályos tanulói között, és a szeghegyi ME gyermekei számára. Örömkre szolgált, hogy minden gyermek láthatta a bábdarabot, és kaphatott cipős doboz ajándékot nemzeti és gazdasági és felekezeti különbség nélkül.

Megtiszteltetés volt számunkra, hogy meglátogattak bennünket nyolc vendég Angliából. Ők Londonból érkeztek, és részei annak a nagyméretű csapatnak, akik gyűjtik és csomagolják ezeket az ajándékokat. Szerették volna látni a gyermekek örömét, amikor kinyitják a csomagokat.

Idén tőlük, Angliából érkeztek az ajándékok.

Községünkön kívül több más vajdasági iskolát,

óvodát, gyülekezetet és művelődési egyesületet sikerült meglátogatnunk a karácsonyi bábműsorral és az ajándékcsoomagokkal. Hálás a szívünk, amiért segíthetünk, taníthatunk, és karácsony alkalmával Isten szeretetét adhatjuk tovább a gyermekeknek és szüleiknek.

Fontos, hogy az ajándékvárás mellett mi is megtanuljunk, és tanítsuk környezetünket is arra, hogy: JOBB ADNI, MINT KAPNI. A szeretet az egyetlen dolog a világon, ami osztással gyarapszik.

Halász Sámuel és Renáta
„Gyermekekmisszió” munkatársak

GONDOLATOK

Tizenegy éve repül a Fecskén

A bácsfeketehegyi Fecske falu-és havilap első száma 2004 májusában látta meg a napvilágot, szembesült olvasóival, és megálmodóival a bácsfeketehegyi Zöld dombok Közösség- és környezetfejlesztési szervezet ifjú csapatával. Az újság az elmúlt időszakban folyamatosan tájékoztatta a bácsfeketehegyi történések iránt érdeklődő falubelieket, és mindazokat akik veszik a lapot, vagy az interneten várják valahol a nagyvilágban a legfrissebb szám feltöltését.

A tizenegy éves jubileum szerény megünneplésére gyűltek össze 2015. december 15-én a bácsfeketehegyi Kultúrotthonban az ifjúsági civil szervezet és a lap alapítói, valamikori és mostani alkotói és támogatói. A tízéves jubileumi megemlékezés, nemes egyszerűséggel, anyagiak híján sikeredett tizenegy évesre, ami szintén szép évfordulónak mondható, hiszen a meghívottak közül, aki csak tehette, eljött az eseményre.

Ott voltam a Zöld dombok megalakulásánál, a Fecske hasábjain tíz éve jelentkezek rendszeresen a gondolataimmal, és ennek kapcsán meghívót kaptam a megemlékezésre, és fölkérést, hogy ha már ott vagyok, szóljak is az egybegyűlt ünneplőkhöz. Tiszta szívvel vallom be, hogy előrelátó módon rögzítettem - szokásom szerint - fejből elmondott gondolataimat, amit ezúttal szeretnék megosztani azokkal is akik nem lehettek ott az eseményen. Nem titkolom azt sem, hogy ily módon két legyet is ütök egy csapásra, hiszen a tíz percesre sikeredett beszédem, reményeim szerint írásban is megjelenik a Fecske februári számában. Számomra ez azért is fontos, mivel mégiscsak sokkal könnyebb az elmondott beszédet szebbre fésülni, mint várni az ihletet, és az elhúzódozó lapzárta felelősségének terhe alatt keresni a feláldozható éjszakát a cikk megírására.

Időm pedig továbbra sincs elegendő, pedig január 14-én nyugdíjas lettem, és február 7-én az ifjú és tettere kész csapatnak, Sárközi Istvánnal az élen, huszonnégy év után átadtam a Művelődési egyesület vezetését. Erről - remélem - egy következő Fecskében lesz alkalmam írni, most pedig következzen a falu- és havilapunk ünnepén elmondott beszédem, szerkesztett, picit rövidített változata.

XXx

Tisztelt megjelentek! Szeretném először is megköszönni mindazoknak akiknek a fejében tizenegy évvel ezelőtt, megfogalmazódott a gondolat, hogy jó lenne bácsfeketehegyi magyar fiatalokkal létrehozni egy olyan civil szervezetet amely a falu mindennapi gondjaival, környezetvédelemmel, és a

közösségi életünk szervezésével is foglalkozna. Sárándi Istvánnak szeretném ezt elsősorban megköszönni, aki abban az időben a Helyi közösség titkáráként, az fiatalokkal és másokkal együtt, elindította, és felvállalta az elképzelést amelynek eredményeként az első bácsfeketehegyi Fecske is elindult a nagyvilágba.

Az elmúlt évek, és a mögöttünk levő bő évtized igazolta, hogy szükség volt úgy a Zöld dombokra, mint a Fecskére, hiszen nehezen talál járható útra az a nemzeti közösség amelyik arra vár, hogy majd valaki más megoldja mindennapi gondjait, és kijelöli számára az előre vezető utat.

Nem belemélyedve a témába szeretném megköszönni azt is, hogy a falu- és havilap gondolata megfogalmazódott a bácsfeketehegyi Helyi közösség szervezésében összeállt a fiatal csapatban. Tényként említem, hogy én is ott voltam azon a megbeszélésen ahol szóba került a tervezett falulap neve. Több elképzelés, javaslat is volt de valahogy a Fecske elnevezés volt az ami mindenkit megkapott, és amit mindenki elfogadott.

Szimbolikus ez a megnevezés, de mégsem ez viszi előre az újságot, hanem annak a tartalma, és azok az embereknek a tudása és akarata, akik a nevüket adják ehhez a tartalomhoz. Régi szabály, hogy az esemény amelyről a hír nem jelenik meg nyomtatásban, nincs papírra vetve, nem biztos, hogy megtörtént. Véleményem szerint - lehet, hogy kissé már maradi is vagyok - az a hír ami valahol, valakik előtt elhangzik, és a technika mai modern világában elektromos formában körbejárja a világot, csak akkor számíthat biztos rögzítésre, ha valahol papíron nyomtatva is létezik.

Időnként visszanezve bácsfeketehegyi honlapunkon (www.feketics.com) a Fecske régi számait, és úgy érzem, hogy szegényebbek lennénk ha ez az újság nem indult el volna az útjára, és ha nem jelenne meg rendszeresen. Ha valaki átlapozza, az első és az azt követő számokat, az tájékozódhat szinte mindenről ami velünk, Bácsfeketehegyen élő magyarokkal történt az elmúlt időszakban.

Mindég örülök annak, ha valamivel sikerül nyomot hagyni ittlétünkről, és szeretnék ezúttal is bátorítani mindenkit - magamat is nemkülönben - hogy ne legyen nehéz azt a pár órát, vagy az át nem aludt éjszakát feláldozni, hogy a Fecskében megjelenjen a rólunk, bácsfeketehegyi magyarokról szóló írásunk.

Most Bácsi Robira, a Fecske szerkesztőjére - mindenesére nézek, és eszembe jut mindaz ami a mindenkori lapzártaéhoz kötődik. Valószínű, hogy a továbblépés útjának keresésében könnyebb lenne a rólunk elektromos formában megjelent információk közt válogatva szerkeszteni a papíron, nyomtatásban

is megjelenő tartalmat. Ezért szeretném megdicsérni a kishegyesi Szó-Beszéd szerkesztőit, akik fölvalták, és meg is valósították az online Szó-Beszéd gondolatát. Ez a megjelenési forma, nagyon sok munkával és odafigyeléssel, naprakész tud lenni, és ebben a rohanó világban ez nagyon fontos. Nagyon fontos az is, hogy a hír papíron is meglegyen, de az is lényeges, hogy időben tudjunk az információról, mert az információ az egyik legdrágább áru a mai rohanó világban.

Valahogy ezen az úton járva képzelem el a Fecskénk jövőjét. Azt, hogy naprakészen tudjunk híreket szállítani az érdeklődőknek, hiszen a hír amelyik rólunk szól, az a fénykép amely nálunk készült egy Istentiszteleten, vagy bármely más eseményen, online formában villámgyorsan bejárja a földkerekséget, hálóba szervezi az innen elszármazottak jelentős részét, és a világ bármelyik csücskében erősíti az emléket, erősíti a kötődést a közösséghez, a bácsfeketehegyi, és a Bácsfeketehegyhez ragaszkodó emberek közösségéhez.

Szeretnék még egyszer a köszönet hangján szólni a bácsfeketehegyi Zöld dombok Közösség- és környezetfejlesztési szervezet megálmodóinak, létre-

hozóinak, eddigi vezetőinek, mostani vezetőjének Takács Dénesnek, Molnár, azaz Nagy Zitának az egyik ötletgazdának, az egyesület mindenkori pátyolgatójának, és mindazoknak akik ott voltak a kezdetkor, és újra meg újra visszatérnek a laphoz. Kívánom azt, hogy ez a mai alkalom tovább erősítsen mindannyunkat abban a hitben, hogy egy erős csapathoz tartozunk, amelynek legfontosabb célja az, hogy értelmet szerezzünk az ittlétnek, a Bácsfeketehegyen maradásnak, és annak a gondolatnak, hogy ha el is mentünk innen, azért egyszer - előbb vagy utóbb - visszajövünk ide, hiszen elfog jönni az idő amikor értelme lesz a hazajövetelnek.

Kívánom, hogy az elmúlt tizenegy évről szóló mai megemlékezés szép emlékü ünnep legyen, és utána pedig folytassuk munkánkat, próbáljunk újra és újra nyomot hagyni, örömet szerezni, közösséget építeni, és továbbvinni őseink hitét, akik erre a tájra - szabad akaratból - a szebb élet reményében költöztek 230 évvel ezelőtt.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak és további szép napot kívánok mindenkinek.

Pál Károly

PODOLSZKI JÓZSEF PUBLICISZTIKAI PÁLYÁZAT

A bácsfeketehegyi Feketics Művelődési Egyesület Podolszki József Emlékbizottsága meghirdeti a 19. Podolszki József Publicisztikai Pályázatot. Az érdeklődők a következő műfajokban pályázhatnak eddig még nem publikált írásokkal: interjú, jegyzet, glossza, tárcsa és karcolat. A jelentkezési korhatár 40 év.

A pályázat jelíges. Kérjük a jelígek feloldását (elérhetőséggel együtt) lezárt borítékban mellékelni!

A díjak:

- 1. díj: 12.000 dinár
- 2. díj: 10.000 dinár
- 3. díj: 8.000 dinár

A jelíggel ellátott pályaműveket három példányban 2016. március 7-éig kell eljuttatni a következő címre:

Feketics Művelődési Egyesület
Podolszki József Emlékbizottság
ul. Bratstva 30. / Testvériség u. 30.
24323 FEKETIC / BÁCSEKETEHEGY

A pályázat eredményéről a 2016. március 17-ei Magyar Szóból értesülhetnek az érdekeltek.

Az ünnepélyes díjátadás 2016. március 19-én 18 órakor lesz Bácsfeketehegyen a színházteremben.

Podolszki József Emlékbizottság

FARSANGOLÓK - TÉLŰZŐK

Az utóbbi napokban, hetekben sorra jelennek meg az újságokban a beszámolók, tudósítások - legtöbbször fényképek kíséretében - a farsangi rendezvényekről, felvonulásokról.

Talán nincs is olyan település Vajdaságban, ahol ne szerveztek volna az ovisok, iskolások számára farsangi ünnepséget, vagy utcai felvonulást, a fiatalok és az idősebbek részére pedig farsangi mulatozást, jelmezbált. Bácsfektehegyen is lehetőség nyílt a gyerekek számára a maskarába, álarcba bújás az átváltozás, a farsangolás nyújtotta vigasztalásra, bolondozásra, amelyet a helyi iskola és a M.E. szervezett.

A felvonulók a piac érintésével egy körzetet bejártak és amerre csak elhaladtak nagy hangzavar, sivalkodás, kurjongatás kísérte

útjukat. A felvonulók színes kavalkádja között sok ötletes jelmez is fellelhető volt, amelyek a szülők

kreativitását is tükrözi és minden bizonnyal viselője jutalmat kapott volna amennyiben értékelik - mint egykoron - a jelmezeket.

Az alig 120km lévő Duna menti kisvárosban, Mohácson is nagy volt az idén is a hangzavar. Nem csoda, hiszen minden bizonnyal minden

idők legnagyobb, legnépesebb busó hada, több mint 40 busó ház, busó csoport mintegy 1000-1100 busója vonult, hogy török híján a telet űzzék el.

Az enyhe időjárás következtében az idén a busójárás látogatottsága is rekordot döntött, a szervezők

értékelése szerint a hat napos rendezvénysorozaton mintegy 100.000 ember fordult meg.

Ezekről a télűző farsangi felvonulásokról nyújtunk egy kis betekintést olvasóinknak.

Szukola Béla

ÉBREDEZIK A HATÁR

Az enyhe tél következtében a természet, a növényzet ébredésével a gazdáknak is lassacskán megkezdődik a határban a munka. A kis mennyiségű téli csapadék felszáradása után ismét át lehet járni az őszi gabonavetéseket az újbóli egérmérgek kihelyezése végett, de a gabonák fejtrágyázása is elkezdődött. Voltak akik január utolsó napjaiban lévő enyhe reggeli fagyokat használták ki, hogy mielőbb tápanyaghoz juttassák a növényzetet. Jóformán az egész téli periódus során egész napjainkig látni egy-egy traktort amint ekével igyekszik a szántókra, abban a reményben, hogy a téli időjárás még mindig porhanyóssá teszi az eke által kiborított hantokat.

Lassan, szinte észrevétlenül megindul a mezőgazdaságban a munkafolyamat, akárcsak az előző években. A szántó-

vető azon kapja magát, hogy egyre több időt tölt a határban. Pedig még a helyi gazdatársadalom előtt áll az a nyitott, befejezetlen dolog, amellyel gyakorlatilag be is fejeződhetne - a föld tulajdonosokat két táborra osztó - komaszáció. Ugyanis az összevont földterületeknek még nincs meg az új parcellaszáma, ezért valószínűleg az idén is az egykori adatokat kell feltüntetni a közelgő, minden tavasszal szokásos gazdaság-bejegyeztetés alkalmával.

Kishegyesen - minden bizonnyal most már állandó jelleggel - működik a gazdairoda, ahol többek között igyekeznek segíteni a mezőgazdasági gazdaságok bejegyeztetésében a kishegyesi község földműveseinek.

Szukola Béla

ÁBRÁNDOZÁS

Becsapódott háta mögött a lépcsőház nyitva felejtett ajtaja, amint kilépett a néptelen utcára. A szomszédságban levő ajándékbolt üveglapja, ijedtében beleremegett. A remegéstől megfutamodtak az üvegre tapadó kövér esőcseppek és hosszú csíkokat hagyva maguk után, nyelte el őket a sejtelmes sötétség.

A férfi, pár lépés után megállt, esernyőjét oldalra tartva fejét kissé megemelte, hogy a beláthatatlan magasságból érkező esőcseppek felfrissíthessék borostás orcáját. Az egésznapos nehéz munka fáradalmaitól akarta gondolatait tisztára mosatni, hogy eltüntethesse minden akadályát annak, ami álmodozását, ábrándozásait megzavarhatná. Ábrándozásait, melyek számára már jó ideje jelentették csak, az egyedüli kikapcsolódást, ellazulást.

Behúzott nyakkal, hosszú kimért léptekkel, lassan haladt előre. Látszólag nem zavarta az eső, sőt kimondottan élvezte a szomorkás, kedvetlen időjárást, mely megfelelt a lelkében eluralkodó, már-már megszokottá vált, levert, közömbös hangulatának. Magányosan, egyhangúan élte hétköznapijait, amióta egy balesetben elvesztette a legjobb barátját. Társaságba nem járt, csak hosszú sétái jelentették számára a szórakozást, valamint ábrándozásai, melyek vagy a csendes sétái folyamán, vagy a puha heverőn elnyúlva, teljesen a hatalmukba kerítették. Elfeledtetve vele a magányát, egy tökéletes nőről ábrándozott.

A belülről jövő kellemes gondolatoktól ellazulva ágyán, elképzelése, fantáziája, csodálatos művet alkotott. Lassan-lassan, egyik napról a másikra, képzeletében megalkotta álmai asszonyát, a nőt, akire vágyott, amilyent szeretett volna! Olyan művészien dolgozott, mint a legsikeresebb szobrász. A nő testének a legkisebb részleteit is kidolgozta, újra meg újra átgúrta, átformálta. Gondolataiban elmerengve, újból és újból megcsodálta alkotását, a nő vékony őzike bokáját, gömbölyű csípőjét, karcsú derekát, kerek, duzzadt melleit és formás vállát. Lelki szemei előtt tisztán látta amint hullámos, vörös haja a vállára omlik, amint remegő kezeivel beletúr a lány dús selymes hajába. Mélyen belemerülve ábrándjaiba, érezni vélte haja, bársonyos bőre bódító illatát. Olyan élethűek voltak számára a nőről alkotott látomásai, hogy a gyönyörű érzésbe, a vágytól lázas teste, beleremegett.

Ahogy az idő múlt, a nőről alkotott képzelete egyre élethűbb lett, testet öltött, megszemélyesült. A férfi számára a nő, szinte valóságossá, életének fontos részévé vált. Néha már azon vette észre magát, hogy beszél hozzá, hogy becézgeti, kényezteti és ilyenkor megijedt önmagától. Egy-egy ilyen lelki elmélyülés után, került a vele foglalkozó gondolatokat, tudatosan kitért ábrándos álmodozásai elől. Eleinte ezt még megtehetette, de idővel annyira hozzászokott a nő gondolatához, hogy el sem tudta volna már képzelni egyhangú életét nélküle. Ezért elhatározta, hogy befejezi alkotását. Megalkotja a nő, addig még ismeretlen arcát és megkereszteli, nevet is ad neki. Olyan névvel akarta megajándékozni, amit ő talál ki, amit még senki sem viselt, ami egyéni, és ami majd jól

ráillik viselőjére.

Estéknként végignyúlva ágyán, órák hosszat ábrándozott, álmodozott, azon igyekezve, hogy képzeletében megformálja az arcot. Minden fantáziadús gondolatát összeszedve, minden emlékképet, álmoképet felidézve, vágyakkal és érzésekkel megigézve ábrándozott, de mindhiába. Az álomszobor minden igyekezete mellett is arc nélkül maradt.

Most is séta közben gondolata elkalandozott, szabad utat adva fantáziájának, a nőre gondolt és az arcát kereste. Már megszokásból tette, közömbösen, csupán szórakozásból. Felgyorsított léptekkel vágott át a túloldalra. A mellette elhaladó embereket szinte észre sem vette. Úgy suhant el mellettük gondolataiba elmerülve, mint egy árny. Az emberek sohasem érdekelték túlságosan, nem kereste társaságukat, nem volt barátkozó. Szívesebben töltötte sétáját a képzeletbeli barátnője társaságában. Határozott léptekkel folytatta útját, mint aki tudja, hogy hova igyekszik. Nem látszott rajta, hogy céltalanul bolyong, hogy nincs úti célja.

Egyszer csak megtorpant. Szeme a buszállomáson ácsorgó nőre meredt. Szíve lázasan kalimpálni kezdett. – Megvan!... rebegte suttogva. A nő, mint aki megérezte a férfi éles tekintetét, arcát kérdően felé fordította. – Megvan!... mondta most már hallhatóan. A nő csodálkozva mélyen a szemébe nézett. A férfi lábai szinte a földbe gyökereztek. Csak bámulta és bámulta azt az arcot, amit már oly régen keresett. A csodálatos szemeket, melyek igaz semmit sem értettek, de annál többet ígértek, a gyönyörű vörös hajtincseket, melyek elázva tapadtak a nő homlokára.

A férfi továbbra is kábultan, megrészegeülten, nem törődve senkivel és semmivel, feltűnően csodálta az arcot, csodálta a ragyogó vörös hajtincseket, a Nőt akire már annyira vágyott. Rémulten vette tudomásul, hogy a nő felszáll a beérkező buszra és önkívületi hangon utána kiáltott: - Tincső,... Tincsőke!

A nő még egyszer visszafordult a különös hangra, az ismeretlen név hallatára és örökre eltűnt a sokaságba.

- Tincső....Tincsőke... motyogta még egy darabig a férfi zavartan. A nő nevét ismételte újra meg újra a szívéből kitörő hang, szerelmesen boldogan. A nevet melyet az álomnő az arcába hulló hajtincséről kapta.

Egy kiváló gyulladásjelző

Úgy mondják, korunkban, a harmadik évezred elején az emberi tudás minden 8 évben megduplázódik. Nem kivétel ez alól, - különösen, ha az elmúlt 50 évet vesszük tekintetbe-, az orvostudomány sem. És mégis, azt látjuk, nem csekély azoknak a betegségeknek a száma, amelyek ellenállnak az orvoslás fegyvereinek, legyenek azok bármilyen korszerűek. Ha jobban szemügyre vesszük ezeket a gyógyíthatatlan vagy alig javítható betegségeket, rájövünk, szinte mindegyiknél hiányos vagy teljesen ismeretlen a kór előidézője, a kórokozó.

Az alaptudás elégtelensége sajnos, még manapság is számtalan betegségnek a sajátossága, tekintet nélkül a nyolcévente megkettőzött tudásgyarapodásunkra. Elég, ha említjük a vérnyomást, a szív és érbetegségek többségét, az idegi- és elmegyógyászat ismeretlen eredetű kóros állapotainak, vagy akár korunk egyes számú közellenségének, a ráknak számos típusát. Sokszorta jobb a helyzet azoknál a betegségeknek, amelyeknek tisztáztuk okozóit. Hála Leeowenhoeknak a mikroszkóp és Robert Kochnak számos baktérium felfedezőjének, ma csekély annak esélye, hogy baktériumoktól, parazitáktól betegszünk vagy halunk meg. A baktériumok okozta gyulladások és egyes vírusos betegségek: a fekete himlő, a tetanusz, a TBC, torokgyík, lepra, járványos gyermekbénulás, tífusz, veszettség, antrax, spanyolnátha, botulizmus és még sok kevésbé ismert fertőzés ma már vagy visszaszorultak, vagy eltűntek kórházainkból. S mindez köszönhető a felismert kórokozó ellen kimunkált antibiotikumoknak és védőoltásoknak. Ez utóbbinak ugyan bővültek ellenségei a laikusok körében, de velük nem igazán érdemes foglalkozni. Annál inkább, tudományosan is megalapozott a félelmünk az ismert antibiotikumaink elleni bakteriális rezisztencia, (ellenállóképesség) egyre bővülő számában. Legszemléletesebben talán saját példamon mutatom be a CRP szerepét. Rutin operáció várt rám, de a kijelölt dátum előtt 2 héttel torokgyulladásom estem át. Bár az antibiotikum kúrát befejezve jól éreztem magam, aneszteziológusom javaslatára levettem a CRP-t. Meglepetésemre a normális eredmény 20-szorosát mérte, jelezve, hogy a „befejezett kúra”, koránt sincs bevégezve. Az operációt a CRP normalizálódásáig elhalasztottuk. Mi történhetett volna, ha mégis megejtjük a műtétet a vészjelzés ellenére? Valószínűleg beáll az ironikusan hangzó: „az operáció sikerült, a beteg sajnos...” A szervezetem zugaiban észrevétlen üszkösödő gyulladásos góc nagy valószínűséggel fellángol, amivel az operáció traumája miatt meggyöngyült immunitás vagy megbirkózik, vagy sem.

CRP, az antibiotikumok mentsvára. A 21. évszázad nagysikerű laboratóriumi tesztje –megérdemli, hogy teljes nevén nevezzük- a C-reactív protein (CRP) tévedhetetlenül felismeri a baktériumok által előidézett gyulladásos folyamatot mielőtt az testileg kimutatkozik és miután a beteg által észrevétlenné válik. Gyakorlatban ez

azt jelenti, pontosan addig kell a megfelelő antibiotikumot adagolni, amíg nem kapunk normális CRP eredményt. Tudjuk, az antibiotikum ellen akkor válik ellenállóvá a kórokozó, ha a kelleténél hamarabb leállítjuk szedését. Másrészt, ha túlادagoljuk, a beteg bélrendszerében tanyázó jóindulatú, az immunitásunkat egyengető baktérium flórát gyengítjük, avagy semmisítjük meg. A CRP, ez a 15 perc alatt elvégezhető, egy csepp vért igénylő, olcsó teszt, jó szolgálatot tesz nekünk az antibiotikumok hatásmechanizmusának, magyarán klinikai élettartamának meghosszabbításában. Segítségünkre van az ellenálló baktérium-fajok kinevelése elleni küzdelemben. Manapság már a gyógyszergyártók ritkán jelentkeznek új antibiotikummal, mondván, alig dobják a piacra, a baktériumok ellenálló fajokat tenyésztene ki.. A CRP ezt akadályozná meg, persze ha megfelelő mértékben alkalmaznánk. Sajnos, a rutin-alkalmazás még késik, a kis és nagy vérképben sem szerepel még a kötelező kimutatása. Normál tartomány a nőkben: kevesebb, mint 4,6 mg/l, férfiakban: kevesebb, mint 5,2 mg/l.

Gyors és precíz marker. Sokkal gyorsabban és érzékenyebben reagál a gyulladásra és emiatt gyorsabban is jelzi azt, mint például a vérsüllyedés vagy a fehérvérsejtszám. Az emelkedett érték mindenféle gyulladásra jellemző lehet, akár külső tényezők okozták (például vírusok, baktériumok, gombák), akár ún. rendszerbetegségről (reumás betegségek), de a daganatok is okoznak CRP szint-emelkedést. Ráadásul kidolgoztak egy ultra-érzékeny formáját (hs-CRP-vel jelölik), amely hetekkel előre jelzi a közelgő szívinfarktus veszélyét. Jelenleg azt vizsgálják segít-e a cukorbetegség komplikációinak és az érelmeszesedésnek a felmérésében. Igazi sokoldalú ember-barát teszt lett belőle. Végszóként: az orvostudománynak kicsiny, de fontos pillanata lett a CRP hadbaállítása az ember egészségének és az antibiotikumok hatástartamának megőrzésében. Egyúttal arra is ráébreszti a kutatókat, hogy a betegség sikeres megfékezésének előfeltétele az előidéző, **az ok pontos felfedése**. Amíg ezt a munkát be nem fejezzük, olyan távolság választ el bennünket a kórok sokaságának ellenőrzésében és legyőzésében, mint az emberi élettartamot, a halhatatlanság állapotától.

A FALU

Egyedi Károly

Bácsfeketehegy akkor keletkezett, amikor Mária Terézia megengedte a magyarországi Református családoknak, hogy új területre vándoroljanak: Bácskába.

Kaptak földet, egy tehenet, és egy lovat családunként. Ugyanakkor betelepédtek német ajkú svábok is közel hozzájuk, egy falut felépítve, úgy mond vigyázni kell a magyaroktól. A falu neve ma Lovcenac, amely szorosan áll Feketehegy mellett - arról majd később. Ami a két falu népét illeti, soha nem túrték egymást. A németek mindig úgy érezték, hogy különbek a magyaroknál és ez elég volt ahhoz, hogy ne legyen köztük semmilyen barátság. Ami Bácsfeketehegyet illeti, mindig élte a barátságos népek életét.

Két nagy német rőfös, valamivel több fűszer üzlete volt. kisebb-nagyobb kocsmája a maga külön zenekaraival.

Két nagy malma, két szélmalma, két téglagyára és egy sorozatnyi iparos: kovácsok, bognárok, asztalosok, rádió műszerészei, mozija, orvosa, patikája. Ha azt mondom, hogy a magam idejében voltunk kilencvennyolcan inasok és közülünk csupán nyolcan lányok, akkor az tiszta kép arról, hogy ott volt sok pótló, azaz után pótló ifjú a következő generációhoz.

Az Első Világháborút elveszítve, a trianoni katasztrófa után a nagy Magyarországból csak annyi maradt amit a franciák meghagytak magyarnak lenni. A szerb király azon mód elrendelte, hogy a magyar személyek vezetéknéveit át kell módosítani szerb nevekre. Ez nagyon gyorsan meg is történt: a Lajosokból Ljudevitok, a Károlyokból Dragutinok, Sándorokból Alekszanderek stb. lettek. Az emberek elfogadták, mondván, amit muszáj - nem nehéz. Egyben a vezetőszemélyzet is ehhez képest kimonodottan szerbekből állt. Ahol magyarok éltek, magyar tanítás is volt. A magyar tanítók a bizonyos órákon

tanítottak is magyarul, de beleszöve egyet-mást a szerb oktatásból is.

Egyszer inas koromban meglátogattam a sógoromékat. Sárika unokatestvérem magolta a szerb nyelvű verset.

- Te megérted amit most tanulsz? - kérdeztem tőle.

- Dehogyan! De meg kell tanulni!

Jót vidultunk rajta.

Szerb volt a hivatalos nyelv. Erről még később.

Akkortájt, Beck Aladár üzletében inaskodtam. Nem járt az inasoknak sem szabadság, sem fizetés csak a napi koszt. Három évre szerződtek. Az inasok nem csak szakmában dolgoztak, hanem minden más házi és kinti munkát is végeztek.

Vasárnapokon kaptam a főnökömtől két dinárt. Öregapáméknak, akiknél éltem, nem volt pénzük a szórakozáshoz.

Az első reggelen, 1939. április 16.-a volt. Kedd. Az lett mondva, hogy hatkor nyitunk. Az üzlet 10x5 méteres lehetett, benne rőfös rövidáruval. Volt egy kevés fűszer is és a raktárban: petróleum, koscsikenőcs, mosáshoz porok, keményítők.

Szombaton volt piac, pont az üzletünk előtt. Rengeteg tojás, malac, baromfi, cserélt gazdát. Ott voltak a helyi kupecok is. Egy faládába, amely két méter hosszú, hatvan centi széles, és húsz centi mély volt szalmával bélelve, háromszázharminc tojás fért bele. Minden piacnapon, hat, hét ládával szállítottak el.

Számunkra is a piacnap volt a legnehezebb. Már előző este ott kellett maradnunk felpakolni az árut másnapra, szombatra. Akkor még semmi nem jött csomagolva: cukor, rizs, bors, cimet, és még sok más áru. Jött három fiatal kereskedő a szomszéd falvakból segíteni tíz dinárért fél napra az ebédnél kívül. Nekem is ki kellett vinni a mi árunkat: három bakot és négy nehéz fosznit amelyeket a bakra helyeztem. Az ilyen munkanap eltartott este kilencig is. Faluban

jobban jártak a termelők is és a kereskedők is. Amikor eladták a saját árujukat, a kapott pénzen bevásároltak amire szükségük volt.

Még egy előnye volt Bácsfeketehegynek: megadatott egy biztos közlekedési út, ugyanis a falun keresztül húzott el az ötös számú nemzetközi út, amely Párizstól Konstantinápolyig lett felépítve, ami egy biztos közlekedési lehetőséget jelentett más országoknak is.

A mi falunkon 1938.-ban épült egy ilyen nemzetközi útszakasz.

(folytatódik)

Micić Egyedi Márta

FECSKETOL

BOLYONGOK

Bolyong a gondolatom a vén falak között.
Meg-megáll,
elidőzik egy szép emléken,
melyről azt hittük örök.

Távoli tűz füstje kúszik fel a magasba,
melegséget nem áraszt, már nincs parazsa.

Bolyong a gondolatom az idő rögzös útjain.
Meg-megáll,
a múlt szekere dörögve halad előre
és elakad a jelen borzalmain.

Remegő ujjaim között fakó képek,
boldog arcok rajta sorban, de már mind idegenek.

Bolyongok gondolatban,
a jövő bíztat, csábít,
tanácstalan vagyok,
de az élettől még várok valamit.

Bácsi (Vajda) Sára

ÚJ NAP

Mindig jön valami új elébünk,
s mi bátrak vagyunk,
nem félünk.

Lehet bátorságunk látszat,
csupán múló illúzió,
s hamar elillan a káprázat.

Mégis minden este hisszük
a jobb holnapot,
s a bajt magunkkal sose vesszük.

Álmaink mesterként reménye
elrohan előlünk sebesen,
ha jó a hajnal első fénye.

Két kézzel fognánk az álmat,
mely addig puhán átölelt,
s még vártnánk a holnapot.

Hiába minden vágyakozás,
mindig új harcok jönnek,
ez alól senkinek nincs feloldozás.

Minden nap talpra kell állni,
bár álmunk erősen visszahúz,
nem szabad segítőre várni.

Nekünk egyedül kell megtenni,
levetkőzni vágyainkat,
s bátran a harcba menni.

Verbászi Hajnalka

ANYAKÖNYVI HÍREK

Újszülöttek

Molnár Sándor és Beáta kisfiuk **Sándor**
Tijana Krasnići és Eljmi Krasnići kisfiuk **Jetmir**

Elhunytak

Kelemen István december 9, 82 évében
Tóth Lajos december 11, 57 évében
Ifj. Árva János december 12, 43 évében
Bogdanović Joke szül. Stanišić december 15,
84 évében

Lukács Julianna szül. László Julianna
december 22, 85 évében
Harangozó András december 23, 74 évében
Surányi József december 23, 84 évében
Mračević S. Milivoj december 30, 94 évében

László István január 1, 61 évében
Tóth Árpád január 3, 87 évében
Horváth József január 4, 55 évében
Pusztai Sára szül. Székely Sára január 8,
80 évében
Id. Benedek István január 10, 63 évében
Vajda Mihály január 13, 63 évében
Bertók Jelena szül. Jovanović január 23,
62 évében
Bogár Rózsa szül. Kovács Rózsa január 24,
87 évében

Kormos Julianna szül. Beszteri Julianna
január 26, 81 évében

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a "Tiho" temetkezési vállalatától kaptuk.

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet- és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehely, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.

E-mail: feketicsifecske@gmail.com Folyószám: 310-8659-38. www.feketics.com

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Bojtos Béla, Bertók Z. Tatjana, Benedek Miklós, Hajvert Lódi Andrea, Hodák (Vajda) Judit, Dr. Kerekes József, Kórizs József, Kormos Ludrován Natália, Nagy Erzsébet, Nagy Sára, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Brezovszki Andrea, Szukola Béla, Szarka Zsófia, Juhász Attila, Verbászi Hajnalka. Készült Bácsfeketehelyen a P.S. Print & Design nyomdában 2016. február.

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матине српске. Нови Сад
659.3 (497.113)

FECSKE: bácsfeketehelyi havi lap / szerkesztő Bácsi Róbert
- 1. évf. sz. (2004) - Bácsfeketehely: Zöld Dombok környezet- és
közösségfejlesztési szervezet, 2004. - Illus. : 30 cm
Mecseho.

ISSN 2217-3706

COBISS.SR-ID 201634567

